

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou v právní věci

žalobce: **A. K.**, narozený dne X
zastoupený zákonným zástupcem Ing. O. K.
oba bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Marcelou Valtrovou
sídlem Malátova 633/12, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práva a sociálních věcí ze dne 25. 10. 2024, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 146 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2024, č. j. MPSV-2024/229524-911 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zčásti změněno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 10. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a to tak, že žalobci se podle § 7 a v souladu s § 4 odst. 1, § 8, § 9, § 11, § 13 a § 14 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“) zvyšuje příspěvek na péči z 7 400 Kč na 16 100 Kč měsíčně od září 2024. Ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno podle § 90 odst. 5 správního řádu.

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 7 a v souladu s § 4 odst. 1, § 8, § 9, § 11 a § 13 zákona o sociálních službách rozhodl žalobci přiznat příspěvek na péči ve výši 6 600 Kč měsíčně od června 2023.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítal, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádal s odvolacími námitkami ani s důkazy, které žalobce předložil, což zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalobce v odvolání uvedl konkrétní argumenty svědčící o tom, že vedle čtyř základních životních potřeb, které správní orgán I. stupně zhodnotil za nezvládané, nezvládá ani dalších pět potřeb, na důkaz čehož předložil lékařské a odborné zprávy. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však nelze zjistit, jaké konkrétní skutečnosti k jednotlivým námitkám žalovaný zjistil a ze kterých podkladů, ani jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení a při výkladu příslušných právních předpisů. Ani posudky Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též „PK MPSV“) neobsahují hodnocení námitek žalobce a skutkových zjištění podle zákonných kritérií hodnocení zvládání základních životních potřeb, jak jsou stanovena v § 9 zákona o sociálních službách a ve vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí vyhláška“). Žalovaný přesto na jejich podkladě vydal napadené rozhodnutí, aniž by se zabýval posouzením úplnosti a přesvědčivosti obou posudků. Napadené rozhodnutí tak vychází z neúplně a nesprávně zjištěného skutkového stavu a zároveň vykazuje zjevné znaky libovůle. Oba posudky PK MPSV jsou neúplné a nepřesvědčivé.
4. Doplňující posudek PK MPSV ze dne 20. 9. 2024, ev. č. SZ/2024/1372-PH-6, je navíc vnitřně rozporný a zmatečný. Posudková komise na str. 2 uvádí, že žalobce nezvládá mimo jiné základní potřebu péče o zdraví, v přiložené tabulce hodnocení stupně závislosti pro období od 1. 6. 2023 do 19. 9. 2024 je však tato potřeba označena jako „zvládá“. Podobně na str. 3 doplňujícího posudku je uvedeno, že žalobce zvládá potřebu osobní aktivity na standardní úrovni ve věkové skupině 1-2 roky, naproti tomu v přiložené tabulce pro období od 1. 6. 2023 do 19. 9. 2024 je tato potřeba uvedena jako nezvládaná. Uvedené rozpory nelze odstranit ani interpretací, dříve byly tyto potřeby hodnoceny jako nezvládané, posudek tuto změnu nijak nevysvětluje, doplňující posudek proto nelze považovat za úplný a přesvědčivý podklad.
5. Poukázal na to, že nebyl zohledněn mimořádně závažný zdravotní stav žalobce, který se nachází v permanentním ohrožení života, zdravotní stav žalobce se navíc v roce 2023 zhoršil, když mu byla zavedena perkutánní endoskopická gastrostomie (PEG), tracheostomie a neobejde se bez kyslíkového generátoru. Nemá žádnou perspektivu zvládání základních životních potřeb, je zcela nesoběstačný. Žalobce toleruje v podstatě pouze horizontální polohu, při sebemenší změně polohy se u něj objevují dechové obtíže

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

a desaturace. Žalobce nemá hlas, nedokáže polykat, kašlat ani smrkat, jeho hypotonický stav je těžký a omezuje jeho schopnost vnímat okolí na minimum. Vyžaduje intenzivní nepřetržitou péči 24 hodin denně. Domácí péči lze přirovnat k jednotkám JIP a ARO, rodiče provádějí úkony, které běžně provádějí zdravotníci. Žalobce je v paliativní péči. S ohledem na svůj stav, který je podložen i zdravotnickou dokumentací, měl být již od 1. 6. 2023 považován za osobu závislou na pomoci jiné osoby ve stupni IV, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat devět základních životních potřeb a vyžaduje každodenní mimořádnou péči.

6. Žalobce, respektive jeho rodiče navrhovali, že se s žalobcem zúčastní posouzení zdravotního stavu při jednání PK MPSV, což však bylo odmítnuto, komise přitom zdravotní stav žalobce k datu jednání komise posuzovala. I tímto postupem byl žalobce zkrácen na svých právech, odmítnutí osobní přítomnosti žalobce při posouzení jeho zdravotního stavu a absence vypořádání se s doloženými lékařskými zprávami neodpovídá zákonným požadavkům a judikatuře NSS. Tento postup komise ani nebyl nijak vysvětlen.
7. PK MPSV nehodnotila schopnost žalobce zvládat základní životní potřeby podle aktivit, které jsou vymezeny v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky, ani na svá zjištění neaplikovala § 2b prováděcí vyhlášky. U potřeb oblékání a obouvání a tělesná hygiena se namísto posouzení mimořádné péče omezila pouze na tvrzení, že se ve věku žalobce nehodnotí. U potřeby orientace pak vůbec neposuzovala jednotlivé aktivity dle přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky a pouze uvedla, že žalobce „rozlišoval osoby blízké, sledoval očima“ a proto tuto potřebu zvládá, a to dokonce na standardní úrovni u věkové skupiny 1-2 i 2-3 roky, přestože to nic nevypovídá o sledování a rozeznávání sluchem a zrakem, ani o jeho duševních kompetencích, orientaci místem, časem a v prostředí či v obvyklých situacích. Komise vycházela ze závěrů sociálního šetření, během kterého však žalobce spal, a nebylo tak možné zvládání této potřeby posoudit, navíc mu tehdy byl 1 rok a komise nyní hodnotila i věkovou skupinu 2 – 3 roky. Navíc se u životní potřeby orientace ani nevypořádala s odvolacími námitkami a doloženými lékařskými zprávami.
8. U potřeby oblékání a obouvání PK MPSV v rozporu s § 2b prováděcí vyhlášky vůbec nevzala v potaz každodenní mimořádnou péči, v rozporu se zákonem mimořádnost péče nehodnotila, zcela rezignovala na povinnost řádně zjistit a vyhodnotit skutkový stav. Nevzala v potaz ani odvolací námitky. U žalobce je třeba dbát, aby v průběhu procesu oblékání nebylo narušeno napojení přístrojů, je třeba manipulovat se žalobcem bez jakéhokoli jeho přispění s velkou opatrností a tak, aby nedošlo z důvodu změny polohy k dechové nedostatečnosti nebo zranění apod., což je mimořádnou péčí. U zdravých dětí lze naproti tomu již ve věku 1-2 roky zcela důvodně očekávat i určitou samostatnost, u žalobce nikoliv. Doplnující posudek není úplný a přesvědčivý ani ve vztahu k potřebě tělesná hygiena, v rozporu s § 2b prováděcí vyhlášky nezohledňuje vůbec mimořádnou péči, která žalobci musela být poskytována již v období 1-2 let, což žalobce namítal už v odvolání, k odvolací námitce se komise nevyjádřila, skutkový stav nebyl vůbec zjišťován. Co se týče potřeby osobní aktivity, Doplnující posudek je rovněž nedostatečný a vnitřně rozporný, skutkový stav nebyl řádně zjištěn, při sociálním šetření žalobce spal a tato potřeba tak nemohla být podle něj hodnocena. Dle lékařských zpráv přitom žalobce nebyl a není schopen samostatně navazovat běžný sociální kontakt s vrstevníky ani jinými osobami, není schopen interakce se společenským prostředím odpovídající dětem ve věku 1-2 roky, ani není schopen obvyklých aktivit. Veškerou aktivitu, kterou

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

žalobce vykonává, mu zprostředkovávají rodiče. I péče poskytovaná žalobci v této oblasti od počátku byla a je mimořádná. PK MPSV pochybila, když potřebu osobní aktivity nehodnotila prostřednictvím jasně stanovených kritérií uvedených v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky. Zároveň nevymezila péči o žalobce v této oblasti ve vztahu k péči, kterou běžně potřebují zdravé děti žalobcova věku při navazování sociálních kontaktů, výběru hraček nebo vykonávání aktivit přiměřených jejich věku a prostředí. Není dostačující, pokud PK MPSV založila svůj závěr na tom, že žalobce není apatický a projevuje zájem o okolí.

9. Doplňující posudek tak nelze považovat za úplný ani přesvědčivý. Pro řádné posouzení stupně závislosti, jehož součástí je hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby ve smyslu zákona o sociálních službách, si PK MPSV neopatřila dostatečné podklady a zkrátila žalobce na jeho právech i odmítnutím jeho osobní přítomnosti při jednání o posouzení jeho stavu. Mimo to se ani implicitně nevyjádřila k většině odvolacích námitek, nezohlednila 24hodinovou intenzivní péči ve smyslu § 2b prováděcí vyhlášky a nereflektovala předložené lékařské zprávy. Žalovaný vadný posudek pouze nekriticky převzal, čímž zatížil vadou též napadené rozhodnutí.
10. Žalobce dále upozornil, že odvolací řízení trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu. Odvolání podal dne 25. 10. 2023 a napadené rozhodnutí bylo vydáno až 25. 10. 2024, tedy o rok později. V kontextu zdravotního stavu žalobce a náročnosti péče o něj je požadavek rychlosti řízení o to naléhavější.
11. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu projednání a uložil mu povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný shrnul závěry posudkové komise týkající se zdravotního stavu žalobce. Uvedl, že ve věkové skupině 1-2 roky, v níž byl žalobce posuzován, není mimořádnou péčí plná obsluha při oblékání a obouvání a tělesné hygieně, neboť je poskytována i zdravému dítěti téhož věku. V případě orientace se posuzuje rozlišování blízkých osob a orientace očima. V případě osobních aktivit se v tomto věku považuje za nezvládnuté, pokud je dítě apatické a nezajímá se o okolí, což není případ žalobce (sociální kontakt přiměřený věku doložený lékařskými nálezy). Ve věkové skupině 2-3 roky pak byla hodnocena jako nezvládaná potřeba tělesná hygiena, neboť se již předpokládá spolupráce dítěte při některých základních úkonech. Opět nebyla uznána potřeba oblékání a obouvání, nadále se totiž předpokládá plné zajištění druhou osobou, a potřeba orientace, v rámci níž se posuzuje rozlišování osoby blízké a sledování okolí očima.
13. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 2. 6. 2023 žádost o příspěvek na péči.
15. Dne 3. 7. 2023 u žalobce proběhlo sociální šetření. V záznamu je uvedeno, že žalobce potřebuje celodenní 24hodinovou intenzivní náročnou péči, trpí myopatií, má problémy s polykáním, dýcháním, dusí se, stačí slina a je ohrožen na životě. Celodenně je na řadě přístrojů, používá stroj na dýchání, odsávačku, kašlajícího asistenta, inhalátory. Je hypotonický. Žalobce pouze leží, nutno ho polohovat, sám se ze zad nepřekulí na bok, neudrží ani nezvedne hlavičku. Nesedí, neleze, nepostaví se na nohy, nechodí. Při

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

zvedání a při sedu se dusí. Na nic nereaguje, nekomunikuje, nežvatlá, nepláče, nevydává žádné zvuky. Má poškozené hlasivky, krční svaly má nefunkční. Nesaje, není možné ho kojít, nepolyká, je krmen přes PEG jen tekutou stravou. Matka ho obléká, převléká v převlékači s ohřívacem. Je nutné speciální oblečení, má omezenou termoregulaci. Nutno zajišťovat veškerou hygienu. Koupání musí probíhat za účasti dvou osob, opět je nutno dodržovat správnou teplotu, aby neprochladl. Celodenně nosí plenky. Matka pomáhá s vyprazdňováním, provádí masáže zadečku, podává mu léky, aby se vyprázdnil. Matka dochází s žalobcem často do nemocnice na nervosvalové centrum v Motole, žalobce je stále v ohrožení života. Snaží se s ním denně rehabilitovat, dochází na hipoterapii. Do rodiny dochází asistentka. Péče je velmi náročná, je nutná 24hodinová péče, stálé hlídání. Žalobce je menší, slabý, drobný na svůj věk. Není schopený vykonávat žádné aktivity, nehraje si, neuchopuje věci, nic neunes. Nedává najevo žádné city, neprojevuje zájem o okolní svět. Žalobce potřebuje 24hodinovou péči, pomoc při všech životních potřebách.

16. Podle posudku ze dne 10. 7. 2023, č. j. LPS/2023/1105-JZM_CSSZ (dále jen „prvostupňový posudek“) je příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce těžká nedonošenost, generalizovaná svalová slabost, geneticky potvrzená myopatie. Jde o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžké závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné osoby. Posuzovaný potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoci při následujících životních potřebách: mobilita, stravování, péče o zdraví a osobní aktivity. Datum vzniku 2. 6. 2023, platnost posudku byla stanovena do 31. 5. 2025.
17. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 4. 10. 2023 správní orgán I. stupně žalobci přiznal příspěvek na péči ve výši 6 600 Kč měsíčně od června 2023. Správní orgán I. stupně vycházel z prvostupňového posudku a dospěl k závěru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce nebyl schopen zvládat čtyři základní životní potřeby, je proto považován za osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby v II. stupni – středně těžká závislost.
18. Žalobce se proti prvostupňovému posudku dne 25. 10. 2024 odvolal. Žalobce je od narození ve vážném zdravotním stavu, který se nelepší, postupně potřebuje stále intenzivnější péči. Není schopen sedu ani stoje, při zvýšené poloze nebo změně polohy má dechové obtíže, desaturuje, a to i několikrát denně. Je téměř permanentně připojen na plicní ventilaci, v případě desaturace musí být připojen na kyslíkový přístroj. Není schopen polykat, je krmen PEGem. Těžký hypotonický stav a vyčerpání mu dovoluje jen velmi omezeně vnímat vjemy kolem sebe. Je v paliativní péči FN Motol. Je zcela nesoběstačný a potřebuje intenzivní 24hodinovou péči druhé osoby. Péče v domácím prostředí o dítě s touto diagnózou je velmi finančně náročná. Mimo čtyř uznaných základních potřeb potřebuje dopomoc i v dalších pěti. Co se týče potřeby komunikace, z důvodu obrny hlasivek žalobce nemůže komunikovat verbálně, jeho hladový projev je kvůli hypotonii natolik slabý, že není schopen ani pláče. Neverbální komunikace je nemožná – není schopen ukazovat, gestikulovat. Kvůli závažnému zdravotnímu stavu, nemožnosti zvýšené polohy pro dechovou nedostatečnost, těžký hypotonický stav a omezené zrakové vjemy není možné rozvíjet schopnost orientace. Žalobce se nemůže za přicházejícím vjemem otočit a má tedy omezené schopnosti vjem zpracovat. Návzik

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

samostatného obouvání a oblékání je zcela nemožný. Značné obtíže se objevují rovněž i při oblékání pečující osobou vzhledem ke svalové a dechové nedostatečnosti. Jakákoliv manipulace se žalobcem je velmi náročná, není v jeho silách jakkoliv při oblékání pomoci. Potřebuje být permanentně připojen na dechovou podporu, zvládá pouze polohu vleže. Je velmi křehký, potřebuje speciální přístup v rámci oblékání. Jakákoliv změna polohy způsobuje dechovou nedostatečnost, čímž se oblékání a výběr oblečení velmi komplikuje. Vzhledem k nemožnosti stoje i sedu je rovněž základní hygiena značně ztížena a nácvik samostatné hygieny zcela nereálný. Hygiena žalobce je možná pouze za spolupráce 2 osob, jeden provádí hygienu a druhý obsluhuje přístroje. Žalobce má z důvodu hypotonie časté obtíže s vyprazdňováním, je nutné provádět masáže bříška. Je nutná mechanická dopomoc. Z důvodu svalové slabosti a nemožnosti polohy vsedě je nácvik samostatného vylučování naprosto nereálný. K odvolání přiložil vyjádření poradkyně rané péče Mgr. J. H. ze dne 23. 10. 2023 a lékařskou zprávu MUDr. B. L. ze dne 25. 10. 2023.

19. V odvolacím řízení byl vypracován posudek ze dne 3. 5. 2023, ev. č. SZ/2023/3237-PH-10 (dále jen „odvolací posudek“) posudkovou komisí ve složení předsedkyně komise MUDr. V. S. P. a další lékařkou MUDr. M. K., s odborností pediatrie. Žalobce nebyl jednání komise přítomen, posudková komise vyhodnotila, že zdravotní dokumentace byla dostatečná k posouzení bez osobní přítomnosti žalobce i jeho zástupce. Posudková komise vycházela z posudkového spisu PSSZ Praha 21 – JZM (LPS V), spisu odvolacího orgánu: oddělení odvolání a správní agendy Praha, lékařských nálezů MUDr. T. D., pediatri, ze dne 1. 12. 2023, MUDr. B. L., dětský neurolog, ze dne 23. 10. 2023 a Mgr. J. H., raná péče Kolpingovy rodiny Smečno, ze dne 23. 10. 2023, sociálního šetření ze dne 3. 7. 2023 a odvolání žalobce. Dle diagnostického souhrnu se u žalobce jedná o X-vázanou myotubulární myopatii na podkladě mutace v genu MTM1 c1039_1034del, prematurita 32+6, výrazný hypotonický syndrom s poruchou polykání, PEG, chronická respirační insuficience, tracheostomie, invazivní ventilační podpora 11/2023. Dle posudkového zhodnocení měl žalobce geneticky potvrzenou vrozenou X-vázanou vývojovou vadu na podkladě v diagnostickém přehledu uvedené mutace projevující se výrazným hypotonickým syndromem. V popředí byla generalizovaná svalová slabost, porucha polykání s nutnou výživou PEG (perkutánní endoskopickou gastronomií, zavedené sondy do žaludku) 6/2023, do 11/2023 byla rovněž invazivní ventilační podpora při chronické dechové nedostatečnosti. Měl potíže s vyprazdňováním vyžadující masáže. Nebyl schopen komunikace po zavedení tracheostomie a postižení hlasivek. Bylo nutné pravidelné polohování a krmení, nulová mobilita. Měl pěkný sociální kontakt, atypicky tvar lbi, asymetrický tvar hrudníku. Bulby lehce přetáhnul přes střední stranu oboustranně, i vzhůru, dolů pohyb váznul, sledoval. Horní a dolní končetiny byly hypotonické, s areflexií oboustranně, měl kontraktury v oblasti pánve, flexe v kolenou byla maximálně 90°, dolní končetiny zvedl nad podložku, přetočil se na oba boky, jak uváděla lékařská zpráva doc. MUDr. J. H., Ph.D. ze dne 23. 5. 2023, obě v 1 roku. Na základě sociálního šetření ze dne 3. 7. 2023 a v souladu s doloženými objektivními lékařskými nálezy posudková komise dospěla k závěru, že u žalobce se jednalo o nezvládání pěti základních životních potřeb: mobilita – sám se neposadil; komunikace – nežvatlal; stravování – nebyl schopný přijímat potravu perorálně, PEG; výkon fyziologické potřeby – byla potřeba pomoc s vybavováním stolice; péče o zdraví – potřeboval nadstandardní péči. Naopak základní životní potřeby zvládané na standardní úrovni ve věkové skupině 1-2 roky byly: orientace – rozlišoval osoby blízké, sledoval

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

očima; oblékání a obouvání – v tomto věku nelze hodnotit mimořádnou péči; tělesná hygiena – v tomto věku nelze hodnotit mimořádnou péči; osobní aktivity – nebyl apatický, zajímal se o okolí. Oproti prvostupňovému posudku posudková komise zhodnotila jiný počet nezvládaných základních životních potřeb, jako nezvládanou uznala potřebu komunikace a výkon fyziologické potřeby. Shodně s prvostupňovým posudkem však neuznala potřebu osobní aktivity, jelikož na základě metodického pokynu je kritérium zvládnutí této základní životní potřeby v dané věkové skupině sociální kontakt, který byl dle doložených objektivních nálezů dobrý. K datu vydání prvostupňového rozhodnutí tak posudková komise konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a na jeho základě nezvládnutí 5 základních životních potřeb, tento stav byl i od data 1. 6. 2023. Námitky uvedené v odvolání byly náležitě prostudovány a vyhodnoceny ve vztahu ke zjištěnému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu s dopadem na sebeobslužné schopnosti posuzované osoby. Jedná se o osobu středně těžce závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Vzhledem k věku a možné změně zdravotního stavu byla platnost posudku stanovena na dobu 2 let, do 31. 5. 2026. Přílohou odvolacího posudku je tabulka shrnující hodnocení stupně závislosti žalobce, podle níž žalobce zvládal pouze potřeby orientace, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a osobní aktivity.

20. Žalobce proti odvolacímu posudku uplatnil dne 21. 5. 2024 námitky, ve kterých namítal, že posudková komise u něj nezohlednila závažný zdravotní stav neustálého ohrožení života a nepříznivou perspektivu zvládnutí základních životních potřeb. Požadoval osobní účast na jednání posudkové komise. Opětovně popsal svůj zdravotní stav, uvedl, že je naprosto nereálné, aby mohl probíhat nácvik samostatného oblékání, zvládnutí hygieny či samostatné hry bez dopomoci druhé osoby. Interakce s vrstevníky je velmi omezená, je odkázán pouze děti pozorovat ve vodorovné poloze připojen na přístroje. Není možné navštěvovat dětské skupiny. Zdravotní obtíže, nemožnost sám měnit směr pohledu a celková křehkost též omezují rozvoj orientace. Zdravé děti ve věku žalobce spolupracují při běžných činnostech a rituálech, dokáží si hrát samostatně, žalobce potřebuje intenzivní 24hodinovou péči, je nezbytná spolupráce dvou osob (např. při přepravě, hygieně), jinak je žalobce ohrožen na životě. Emailem ze dne 4. 6. 2024 žalobce opětovně žádal o možnost osobní účasti na jednání posudkové komise.
21. Z důvodu změny posudkových kritérií při dovršení věku 2 let provedla posudková komise aktualizované posouzení, přičemž žalobce hodnotila též ve věkové skupině 2-3 roky. V doplňkovém posudku ze dne 20. 9. 2024, ev. č. SZ/2024/1372-PH (dále jen „doplňkový posudek“, odvolací a doplňkový posudek společně dále též jako „posudky PK MPSV“) posudková komise rozhodovala ve stejném složení jako při vypracování odvolacího posudku, shrnula průběh předchozího řízení. Účastník řízení, ani jeho zástupce nebyl jednání komise přítomen. Dle výroku se od data 1. 6. 2023 do 19. 9. 2024 považoval za osobu závislou ve II. stupni, neboť nezvládal čtyři nebo pět základních životních potřeb, a od data 20. 9. 2024 se považoval za osobu závislou ve III. stupni, neboť nezvládal šest nebo sedm základních životních potřeb. Při vypracování posudku vycházela z posudkového spisu OSSZ, spisu odvolacího orgánu: oddělení odvolání a správní agendy Praha, zaslaných nebo předložených lékařských nálezů doc. MUDr. J. H., Ph.D., dětský neurolog, ze dne 24. 6. 2024, sociálního šetření, odvolání ze dne 24. 10. 2023 a vyjádření zástupce ze dne 21. 5. 2024. Shodně s odvolacím posudkem shrnula diagnostický souhrn a posudkové zhodnocení a rekapitulovala, že od 1. 6. 2023 do 19. 9. 2024 se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, žalobce nezvládal 5 základních životních potřeb (mobilita, komunikace, stravování, výkon fyziologické Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

potřeby, péče o zdraví) a jednalo se tak o osobu středně těžce závislou na pomoci jiné fyzické osoby. K datu doplňujícího jednání posudkové komise byl žalobce hodnocen ve věkové skupině 2-3 roky, v souladu s doloženými lékařskými nálezy nebyly samostatně zvládnuty na standardní úrovni tyto základní životní potřeby: mobilita – sám se neposadil; komunikace – nežvatlal; stravování – nebyl schopen přijímat potravu perorálně, PEG; tělesná hygiena – neumyl si ruce; výkon fyziologické potřeby – potřeba pomoci s vybavováním stolice; péče o zdraví – potřeboval nadstandardní péči; osobní aktivity – nehraje si. Naopak základní životní potřeby zvládnuté na standardní úrovni ve věkové skupině 2-3 roky byly: orientace – rozlišoval osoby blízké, sledoval očima; oblékání obouvání – v tomto věku nelze hodnotit mimořádnou péči. K datu doplňkového jednání tak posudková komise konstatovala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a na jeho základě nezvládnutí 7 základních životních potřeb. Jednalo se o osobu těžce závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Platnost posudku byla stanovena na dobu 2 let do 30. 9. 2026. Odvolací námítka byly náležitě prostudovány a vyhodnoceny ve vztahu ke zjištěnému dlouhodobému nepříznivému zdravotnímu stavu s dopadem na sebeobslužné schopnosti posuzované osoby. Přílohou doplňkového posudku jsou tabulky shrnující hodnocení stupně závislosti žalobce, podle nichž žalobce od 1. 6. 2023 do 19. 9. 2024 zvládal pouze potřeby orientace, oblékání a obouvání, tělesné hygieny a péče o zdraví a od 20. 9. 2024 zvládal pouze potřeby orientace a oblékání a obouvání.

22. Napadeným rozhodnutím ze dne 25. 10. 2024 žalovaný žalobci zvýšil příspěvek na péči z 7 400 Kč na 16 100 Kč měsíčně od září 2024, ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný shrnul dosavadní řízení ve věci a obsah relevantních právních předpisů. Při rozhodování vycházel z odvolacího a doplňkového posudku, neboť výsledek posouzení posudkovou komisí MPSV je ve smyslu § 28 zákona o sociálních službách stěžejním zákonným podkladem pro rozhodnutí v odvolacím řízení správním. Uvedl, že u osob do 18 let věku se při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby přihlíží také k věkovým standardům psychomotorického vývoje dítěte, podle kterých se hodnotí, kdy se z fyziologických důvodů předpokládá zvládnutí základní životní potřeby a co se považuje za jejich nezvládnutí. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. To znamená, že neschopnost zvládnout některou aktivitu v určité základní životní potřebě z důvodu nízkého věku a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje se nepovažuje za neschopnost zvládat základní životní potřebu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

23. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jejich vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s.ř.s.“), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
24. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť postupoval podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.
25. Podle § 3 písm. g) zákona o sociálních službách *pro účely tohoto zákona se rozumí zdravotním postižením tělesné, mentální, duševní, smyslové nebo kombinované postižení, jehož dopady činí nebo mohou činit osobu závislou na pomoci jiné osoby.*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

26. Podle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách *při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.*
27. Podle § 9 odst. 3 zákona o sociálních službách *schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odstavci 1 písm. j) se nehodnotí u osob do 18 let věku.*
28. Podle § 10 zákona o sociálních službách *u osoby do 18 let věku se při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podle § 9 odst. 1 a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku. (podtržení doplněno soudem)*
29. Podle § 25 odst. 1 zákona o sociálních službách *Krajská pobočka Úřadu práce provádí pro účely posuzování stupně závislosti podle odstavce 3 sociální šetření, při kterém se zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí. Sociální šetření podle věty první provádí příslušná krajská pobočka Úřadu práce také v průběhu hospitalizace osoby ve zdravotnickém zařízení lůžkové péče, jestliže je této osobě poskytována u jednoho nebo postupně u více poskytovatelů zdravotních služeb následná nebo dlouhodobá lůžková péče pro tutéž nemoc nebo úraz trvající nepřetržitě déle než 60 dnů; podmínkou je, že tato skutečnost byla oznámena a doložena podle § 25 odst. 1 písm. e). Sociální šetření provádí sociální pracovník. O provedeném sociálním šetření vyhotovuje sociální pracovník písemný záznam, který na požádání předkládá posuzované osobě.*
30. Podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách *při posuzování stupně závislosti osoby vychází Institut posuzování zdravotního stavu ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, popřípadě také z vyšetření dětského klinického psychologa v případě pervazivních vývojových poruch, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.*
31. Podle § 1 odst. 2 prováděcí vyhlášky *schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby.*
32. Podle § 2a prováděcí vyhlášky *pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
33. Podle § 2b prováděcí vyhlášky *pokud osoba do 18 let věku nemá z důvodu nízkého věku a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje ještě vyvinutou schopnost zvládat některou ze základních životních potřeb nebo některou aktivitu, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, není pro účely posuzování stupně závislosti považována za osobu, která je neschopna základní životní potřebu zvládat. To neplatí, pokud osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu při zvládání základní životní potřeby nebo některé aktivity,*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

kteře jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby. (podtržení doplněno soudem)

34. Podrobná kritéria pro posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby obsahuje příloha č. 1 prováděcí vyhlášky. Dle přílohy č. 1 písm. b) prováděcí vyhlášky se za schopnost zvládat základní životní potřebu orientace považuje stav, kdy je osoba schopna 1. *poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem*, 2. *mít přiměřené duševní kompetence*, 3. *orientovat se osobou, časem a místem*, 4. *orientovat se v přirozeném sociálním prostředí*, 5. *orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat*, dle přílohy č. 1 písm. e) za schopnost zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání považuje stav, kdy osoba je schopna 1. *vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem*, 2. *rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit*, 3. *oblékat se a obouvat se*, 4. *svlékat se a zouvat se*, 5. *manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem*, dle přílohy č. 1 písm. f) za schopnost zvládat základní životní potřebu tělesná hygiena považuje stav, kdy osoba je schopna 1. *použít hygienické zařízení*, 2. *dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla*, 3. *provádět celkovou hygienu*, 4. *česat se, provádět ústní hygienu, holit se* a dle přílohy č. 1 písm. i) za schopnost zvládat základní životní potřebu osobní aktivity považuje stav, kdy osoba je schopna 1. *navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami*, 2. *plánovat a uspořádat osobní aktivity*, 3. *styku se společenským prostředím*, 4. *stanovit si a dodržet denní program*, 5. *vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti*.
35. V posuzované věci je mezi účastníky sporné hodnocení zdravotního stavu žalobce a otázka, v jakém stupni splňuje podmínky pro uznání závislosti a přiznání příspěvku na péči. Žalobce se domnívá, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat všech 9 hodnocených základních životních potřeb, zatímco dle žalovaného žalobce od 1. 6. 2023 do 19. 9. 2024 nebyl schopen zvládat pouze 5 základních životních potřeb (mobilita, komunikace, stravování, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví) a od 20. 9. 2024 nebyl schopen zvládat ještě další 2 (tělesná hygiena, osobní aktivity), tedy dohromady nebyl schopen zvládat 7 základních životních potřeb. Žalovaný v napadeném rozhodnutí z hlediska hodnocení zdravotního stavu žalobce odkázal na závěry posudků PK MPSV s tím, že sám správní orgán není kompetentní zdravotní stav žalobce hodnotit.
36. Soud konstatuje, že posudky PK MPSV i napadené rozhodnutí vycházely z chybné úvahy ohledně principů hodnocení základních životních potřeb u nezletilých. Jak stanoví § 10 zákona o sociálních službách a § 2b prováděcí vyhlášky, u nezletilých se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. To znamená, že pokud nezletilý nemá z důvodu nízkého věku a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje ještě vyvinutou schopnost zvládat některou ze základních životních potřeb nebo některou aktivitu, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k prováděcí vyhlášce, není pro účely posuzování stupně závislosti považován za osobu, která je neschopna základní životní potřebu zvládat. Jinými slovy, pokud zdravé dítě určitou aktivitu s ohledem na svůj věk ještě nezvládá, nepovažuje se to za běžných okolností za nezvládání určité základní životní potřeby. Nicméně, toto pravidlo neplatí absolutně, neboť dle uvedených norem pokud nezletilý s ohledem na svůj nepříznivý zdravotní stav při zvládání životní potřeby vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, může být tato potřeba vyhodnocena jako nezvládaná. V této souvislosti je proto nezbytné porovnat rozsah, intenzitu a

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku, a na základě toho vyhodnotit, zda je již péče poskytovaná konkrétní osobě péčí mimořádnou. K tomu srov. též rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 21. 12. 2023 č.j. 55 Ad 5/2023-31, kde uvedl: „*Osobám nízkého věku (do 18 let věku) je z důvodu jejich postupného biopsychosociálního vývoje vždy zajišťována určitá péče běžně. Na druhou stranu § 2b věty poslední vyhlášky připouští, že existuje péče, která může běžnou péči přesahovat. Tato mimořádná péče je poté předmětem zkoumání a hodnocení pro účely posouzení, zda je daná osoba schopna základní životní potřebu zvládat. Jde o odbornou lékařskou otázku, kterou správním orgánům ani soudu nepřísluší posuzovat.*“

37. Na uvedené principy však posudková komise a žalovaný zcela rezignovaly, neboť vycházely automaticky z toho, že u některých životních potřeb (oblékání a obouvání a tělesná hygiena) se jejich nezvládání s ohledem na nízký věk nikdy nehodnotí a nezabývaly se vůbec porovnáním péče, kterou je třeba věnovat žalobci, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku, a nevyhodnotily, zda je péče poskytovaná žalobci již péčí mimořádnou (kdy takovou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku). Tedy ani řádně věcně nevyhodnotily, zda žalobce tyto potřeby zvládá či nikoli. Posudky PK MPSV a napadené rozhodnutí z těchto důvodů trpí nepřezkoumatelností, což soud podrobněji rozvede níže.
38. Dále je nezbytné uvést, že stejně tak jako správní orgán, ani soud nemůže přezkoumávat odbornou stránku posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Soud však dle zásady volného hodnocení důkazů hodnotí posudky jako každý jiný důkaz, a to z toho hlediska, zda splňují požadavky na přesvědčivost, úplnost a zda se vypořádávají se všemi rozhodujícími skutečnostmi.
39. K posudkovému řízení se Nejvyšší správní soud opakovaně vyjádřil ve svých rozhodnutích, např. v rozsudku ze dne 21. 9. 2020, č. j. 1 Ads 224/2019-20, kde uvedl následující: „*Posuzování závislosti na pomoci jiné fyzické osoby provádí posudkový lékař OSSZ a posudková komise žalovaného. Nejvyšší správní soud opakovaně judikuje, že posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Výsledkem posouzení je potom odborný posudek, který je pro správní orgán stěžejním důkazem, a na který je při nedostatku odborné erudice odkázán. Proto je třeba klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost každého takového posudku. Tyto náležitosti posudek splňuje pouze v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným účastníkem řízení, výsledkům sociálního šetření a lékařským zprávám. Své závěry musí posudková komise náležitě podložit a odůvodnit. Je nezbytné, aby posudek obsahoval vysvětlení, jakým způsobem posudková komise hodnotila veškeré posudkové podklady, které z nich považovala za relevantní, případně z jakého důvodu se od závěrů uvedených v některých z nich odchýlila. Posuzovaný zdravotní stav potom musí být popsán dostatečně jasně a přesně, aby nevystávaly žádné další pochybnosti (srov. např. rozsudek ze dne 5. března 2015, č. j. 6 Ads 299/2014 – 25, či ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 Ads 34/2018 – 17).*“ (podtržení doplněno – pozn. soudu)

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

40. „*Posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči v řízení v I. stupni i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53).
41. Soud v souvislosti s námitkami žalobce shledal, že posudky PK MPSV, které byly klíčovým podkladem napadeného rozhodnutí, shora uvedené požadavky nenaplnují, a jsou nepřezkoumatelné, a to z následujících důvodů.
42. Oba posudky sice označují podklady, ze kterých vycházejí, kdy se jedná rovněž o lékařské zprávy. V posudcích však není nijak popsán obsah těchto zpráv, není ani uvedeno, jaká zjištění posudková komise ze zpráv učinila a jak tyto zprávy a jejich obsah hodnotila. Posudky obsahují souhrnná diagnostická zjištění ohledně zdravotního stavu žalobce a jeho posudkové hodnocení ohledně zvládání jednotlivých životních potřeb, ani z těch však není zřejmé, z jakých konkrétních podkladů posudková komise tyto závěry učinila. Jedinou výjimkou, kdy posudková komise spojila konkrétní skutkové zjištění s konkrétní lékařskou zprávou je v odvolacím posudku odkaz na lékařskou zprávu doc. MUDr. J. H., Ph.D., paradoxně však tato zpráva není v odvolacím posudku vůbec uvedena mezi podklady, ze kterých posudek vychází. Jako podklad je nicméně uvedena v doplňkovém posudku, který ji však nespojuje s žádným konkrétním závěrem o zdravotním stavu žalobce.
43. Posudky PK MPSV mezi podklady, z nichž posudková komise při vypracování vycházela, uvádějí rovněž sociální šetření provedené dne 3. 7. 2023, tedy krátce po dosažení 1 roku žalobcem. Odvolací posudek byl vypracován dne 3. 5. 2024, doplňkový posudek dne 20. 9. 2024 a napadené rozhodnutí žalovaný vydal dne 25. 10. 2024, kdy žalobce dosahoval věku 2 roky a 5 měsíců. Vzhledem k nízkému věku žalobce a předpokládanému rychlému vývoji dětí v takto nízkém věku tak závěry ze sociálního šetření byly značně neaktuální, a to zejména v části hodnocení zvládání potřeb pro věkovou skupinu 2-3 roky (ohledně hodnocení věkové skupiny 2 – 3 roky a období od 20. 9. 2024 přitom v posudku není vůbec uvedeno, z čeho komise své závěry čerpala). Žalovaný měl přitom povinnost rozhodovat podle skutkového stavu kde dni vydání svého rozhodnutí. S neaktualností závěrů sociálního šetření se však doplňující posudek nijak nevypořádal, nezmiňoval, do jaké míry z nich vycházel, a zda dobu, která od šetření uběhla, vzal v potaz.
44. V posudcích PK MPSV není ani komplexně uvedeno, zda a jakým způsobem komise hodnotila naplnění jednotlivých aktivit základních životních potřeb uvedených v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky a jak přitom přihlédla k věku žalobce. Takové hodnocení je přitom nezbytné, neboť jak je uvedeno výše, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, platí, že není schopna základní životní potřebu zvládat. U hodnocení zvládání jednotlivých potřeb jsou však v posudku uvedeny pouze některé aktivity ve smyslu kritérií dle přílohy č. 1 vyhlášky, tedy např. u hodnocení potřeby orientace je uvedeno, že žalobce rozlišoval osoby blízké a sledoval očima. Už však není nijak zmíněno, zda byl schopen poznávat a rozeznávat i sluchem, zda měl přiměřené duševní kompetence atd.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

45. Jak je patrné z výše citovaných ustanovení právních předpisů, při hodnocení zvládání základních životních potřeb je nezbytné patřičně zohlednit též věk posuzované osoby, a následně porovnat péči, kterou je potřeba věnovat zdravé osobě téhož věku, s péčí, kterou je třeba věnovat osobě se zdravotním postižením. Z posudků však není patrné, jaké činnosti či dovednosti má z hlediska jednotlivých potřeb dle názoru posudkové komise zvládat zdravé dítě, není uvedeno, zda posudková komise vycházela z určité metodiky, zda se jedná o metodiku dle Instrukce náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016, č. j. MPSV-2016/167372-740, účinnou od 1. 9. 2016 (dostupnou na webových stránkách žalovaného) (dále jen „Instrukce“), jejímž obsahem jsou pokyny k postupu lékařské posudkové služby při posuzování zdravotního stavu pro účely příspěvku na péči a v jejíž příloze je popsán psychomotorický vývoj dítěte s ohledem na jeho věk (tzv. věkové standardy), či zda komise postupovala podle jiné metodiky. V odvolacím posudku komise u hodnocení zvládání základní životní potřeby osobní aktivity odkazuje na „metodický pokyn“, nijak však nekonkretizuje, o jaký pokyn se jedná, a zda podle stejného metodického pokynu posuzovala i zvládání zbylých základních životních potřeb. Úvahy posudkové komise nejsou z posudků seznatelné, není tak zřejmé, s jakými věkovými standardy porovnávala stav a dovednosti žalobce, což rovněž způsobuje nepřezkoumatelnost posudku. Posudková komise sice hodnocení zvládání základních potřeb u žalobce rozdělila do dvou věkových skupin 1-2 roky a 2-3 roky, nicméně ani v rámci těchto dvou věkových skupin se nezabývala jednotlivými aktivitami podle přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky, a už vůbec nespecifikovala, jak jednotlivé potřeby standardně zvládají děti téhož věku.
46. Následně komise chybně uvedla, že u základních životních potřeb oblékání a obouvání a tělesná hygiena nelze ve věkové skupině 1-2 roky (u potřeby oblékání a obouvání pak i u věkové skupiny 2-3 roky) vůbec hodnotit mimořádnou péči. Jak je však uvedeno výše, v případě zdravotního postižení a jeho vlivu na zvládání základních životních potřeb naopak je nezbytné posoudit, zda je péče poskytovaná posuzované osobě mimořádná (tj. zda jde o péči, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku), a na základě takového závěru vyhodnotit, zda je potřeba zvládaná či nikoli. Žalobce přitom konkrétně uváděl, jaká péče je mu poskytována, další informace obsahovaly též lékařské zprávy. Posudková komise se však nezabývala hodnocením, zda je péče poskytovaná žalobci péčí mimořádnou a uznání těchto potřeb paušálně odmítla, čímž zásadně pochybila a zatížila posudky PK MPSV nepřezkoumatelností.
47. Přílohou obou posudků PK MPSV jsou tabulky shrnující schopnosti zvládat jednotlivé základní potřeby. Tabulka pro období od 1. 6. 2023 do 19. 9. 2024 přiložená k doplňkovému posudku však uvádí odlišné údaje od samotného doplňkového posudku i odvolacího posudku. V tabulce je potřeba péče o zdraví označena jako zvládaná a potřeba osobní aktivity jako nezvládaná, v posudcích jsou nicméně hodnoceny opačně. Doplňkový posudek je tak rovněž vnitřně rozporný a tedy nepřezkoumatelný.
48. Žalobce byl dle posudků PK MPSV od 1. 6. 2023 do 19. 9. 2024 hodnocen jako neschopný zvládat 5 základních životních potřeb (mobilita, komunikace, stravování, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví) a byl tak považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II – středně těžká závislost. Od 20. 9. 2024 byl pak hodnocen jako neschopný zvládat 7 základních životních potřeb (mobilita, komunikace, stravování, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity)

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

a byl považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III – těžká závislost. Posudková komise datum změny hodnocení zdravotního stavu žalobce určila podle data svého jednání (20. 9. 2024), tento postup však nijak nevysvětlila, žalobce přitom dosáhl věku dvou let již 24. 5. 2024, zároveň žalobce ani nebyl na jednání komise přizván, ani komisí vyšetřen, komise neuvedla ani jiné podklady, ze kterých při stanovení data změny vycházela. Uvedené datum změny hodnocení zdravotního stavu žalobce tak rovněž není přezkoumatelné.

49. Pokud jde o základní životní potřebu orientace, v posudcích je k ní uvedeno pouze to, že žalobce rozlišoval osoby blízké, sledoval očima, není však uvedeno, z čeho komise toto zjištění čerpala. Dále není uvedeno, jaké činnosti či dovednosti má z hlediska této potřeby zvládat zdravé dítě (přitom soud upozorňuje, že i podle Přílohy k Instrukci dítě ve věku 1- 2 roky standardně rozlišuje osoby blízké a cizí, obrací se za zvukem, sleduje očima, splní jednoduchý pokyn). V posudcích PK MPSV nejsou hodnocena všechna kritéria uvedená v příloze č. 1 písm. b) prováděcí vyhlášky, komise vůbec nehodnotila, zda žalobce vedle rozlišování osob zrakem ovládá rovněž poznávání a rozeznávání sluchem, komise se nezabývala tím, zda má žalobce přiměřené duševní kompetence, zda se orientuje časem a místem, v přirozeném sociálním prostředí a v obvyklých situacích a zda dokáže přiměřeně reagovat. Žalobce navíc v odvolání rozporoval i uvedené zjištění, když namítal, že se žalobce nemůže otočit za přicházejícím vjemem a má tak omezené schopnosti vjemy zpracovávat. Stejně tak v příložené lékařské zprávě ze dne 25. 10. 2023 lékařka MUDr. L. uvedla, že u žalobce je významně omezená orientace v prostoru vzhledem k závažnému klinickému stavu, není schopen se samostatně otočit, dále není schopen tolerance zvýšené či vertikální polohy, sedu či posedu v kočárku, toleruje pouze horizontální polohu, omezením orientace pak dochází k omezenému vnímání vjemů okolního prostředí, včetně zrakových, které jsou nutné pro správný psychologický vývoj. Rovněž v námitkách uplatněných proti odvolacímu posudku žalobce poznamenal, že jeho zdravotní potíže, nemožnost měnit směr pohledu a celková křehkost velmi omezují rozvoj orientace. Posudková komise se však s těmito námitkami ani se závěry lékařské zprávy nijak nevypořádala, přesto dospěla k závěru, že žalobce tuto potřebu zvládá. I z těchto důvodů jsou posudky PK MPSV ohledně hodnocení zvládání potřeby orientace nepřezkoumatelné.
50. Co se týče základní životní potřeby oblékání a obouvání, posudková komise uvedla, že v tomto věku nelze hodnotit mimořádnou péči. Jak je však uvedeno výše, tento výklad neodpovídá právním předpisům. Zákonodárce u osob do 18 let vyloučil posuzování zvládání základní životní potřeby péče o domácnost, rovněž zcela vyloučil nárok na příspěvek na péči u osob do 1 roku věku. Podobné vyloučení u zvládání oblékání a obouvání do určitého věku však právní úprava neobsahuje. Zákon i prováděcí vyhláška naopak pamatují i na situace, kdy poskytovaná péče svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku, a tedy je mimořádná (§ 10 zákona o sociálních službách, § 2b prováděcí vyhlášky). Dle právních předpisů je tak naopak třeba mimořádnou péči posuzovat, nikoliv ji z posuzování zcela vyloučit, jak uvádí posudková komise; v případě, že se jedná o péči mimořádnou, je třeba životní potřebu i v nízkém věku hodnotit jako nezvládanou. Žalobce v odvolání i v námitkách proti odvolacímu posudku uváděl informace ohledně poskytované péče, tedy že nácvik samostatného oblékání či obouvání je zcela nemožný, značné obtíže přetrvávají i při oblékání pečující osobou vzhledem ke svalové slabosti a dechové nedostatečnosti, jakákoli manipulace se žalobcem je velmi náročná, není v jeho silách Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

jakkoli oblékajícímu dopomoci, potřebuje být permanentně připojen na dechovou podporu a další životně důležité přístroje, zvládá pouze polohu vleže, potřebuje speciální přístup při oblékání, jakákoli změna polohy způsobuje dechovou nedostatečnost, čímž se oblékání i výběr oblečení značně komplikuje. Obdobné informace vyplývají i ze zprávy MUDr. L. ze dne 25. 10. 2023. Dle záznamu ze sociálního šetření ze dne 3. 7. 2023 je žalobce nutné převlékat v převlékači s ohřívačem a musí mít speciální oblečení, neboť jeho termoregulace je poškozena. S uvedenými informacemi se posudková komise nijak nevypořádala a nehodnotila, zda lze uvedenou péči hodnotit jako každodenní mimořádnou péči ve smyslu § 10 zákona o sociálních službách a § 2b prováděcí vyhlášky. Soud k tomu konstatuje, že sice nemůže z odborného hlediska samostatně posoudit, zda je popsaná péče o žalobce mimořádná, nicméně i z laického pohledu uvedené informace přinejmenším indikují, že by se o mimořádnou péči jednat mohlo. Dané vyhodnocení však náleží posudkové komisi, která se v dalším řízení musí vyhodnocením dané péče z hlediska její případné mimořádnosti řádně zabývat. Ve stávající podobě jsou posudky PK MPSV ohledně hodnocení základní životní potřeby oblékání a obouvání nepřezkoumatelné.

51. Stejně tak u základní životní potřeby tělesná hygiena posudková komise pouze konstatovala, že u věkové skupiny 1-2 roky nelze hodnotit mimořádnou péči (ve věkové skupině 2-3 roky byla potřeba uznána jako nezvládaná). Jedná se o stejný případ jako u výše popsané potřeby oblékání a obouvání, kdy odůvodnění ohledně jejího nehodnocení je v rozporu s právními předpisy. Žalobce v odvolání na mimořádnost péče upozorňoval, když uvedl, že vzhledem k nemožnosti samostatného sedu i stoje je základní hygiena značně ztížena a nácvik samostatné hygieny zcela nereálný, hygiena žalobce je možná pouze za spolupráce dvou osob, kdy jeden provádí hygienu a druhý obsluhuje přístroje. S uvedenými námitkami se však posudky nijak nevypořádaly, ani u této základní potřeby tak posudková komise nehodnotila, zda lze poskytovanou péči hodnotit jako mimořádnou, neuvedla, jaká pomoc je poskytována zdravým vrstevníkům žalobce, nijak se nevyjádřila ke kritériím dle přílohy č. 1 písm. f) prováděcí vyhlášky.
52. Co se týče základní životní potřeby osobní aktivity, která byla žalobci ve věkové skupině 1-2 let uznána jako zvládaná (pro věkovou skupinu 2-3 let už nikoliv), ani její hodnocení není dostatečné. Posudková komise uvedla v posudku zjištění, že žalobce měl „pěkný sociální kontakt“, není však uvedeno, z čeho toto zjištění čerpala a v čem měl tento kontakt spočívat (při jiných zjištěních, že žalobce měl nulovou mobilitu, měl zavedené sondy, nebyl schopen žádné komunikace). Komise zvládnutí potřeby osobní aktivity odůvodnila tím, že „nebyl apatický, zajímal se o okolí“. V první řadě posudková komise nijak nezduvodnila, proč se odchýlila od závěru uvedeného v prvostupňovém posudku, dle kterého žalobce potřebu osobní aktivity ani ve věku 1 -2 let nezvládal. Uvedené hodnocení je přitom v přímém rozporu se závěry ze sociálního šetření ze dne 3. 7. 2023, dle nichž žalobce není schopen vykonávat žádné aktivity, nehraje si, neuchopuje věci, nic neunes, nedává najevo žádné city a neprojevuje zájem o okolní svět. Komise však neuvedla, z čeho své zjištění o tom, že žalobce není apatický a zajímá se o okolí, čerpala, ani neuvedla, v čem má tento zájem žalobce o okolní svět spočívat (opět při vědomí, že jeho mobilita je nulová a není schopen žádné komunikace). Posudková komise ani u této životní potřeby neuvedla, jaké činnosti či dovednosti má z hlediska této potřeby zvládat zdravé dítě, nijak se nevyjádřila ani ke kritériím dle přílohy č. 1 písm. i) prováděcí vyhlášky. Ani u této potřeby nezohlednila fakt, že žalobce je neustále připojen na řadu přístrojů, snáší pouze vodorovnou polohu, není schopen samostatného pohybu a při Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

většině aktivit potřebuje pomoc minimálně jedné osoby, často i dvou. I v tomto případě lze i z laického pohledu vyjádřit značné pochybnosti, zda žalobce s ohledem na svůj zdravotní stav mohl tuto životní potřebu adekvátně věku 1-2 let zvládat.

53. Soud dále konstatuje, že vypořádání odvolacích námitek je v obou posudcích PK MPSV zcela nepřezkoumatelné. Odvolání obsahovalo zejména ohledně potřeb orientace, oblékání a obouvání a tělesná hygiena zcela konkrétní tvrzení týkající se zdravotního stavu žalobce, posudková komise se však k odvolání nijak věcně nevyjádřila. V námitkách proti odvolacímu posudku pak žalobce namítal zhoršení zdravotního stavu (PEG, tracheostomie, kyslíkový generátor) a faktickou nemožnost interakce s vrstevníky, ani s tímto se však posudková komise v doplňkovém posudku ani jinde nijak nevypořádala. K těmto námitkám se pak nevyjádřil ani žalovaný.
54. Posudková komise rozhodovala výlučně na základě písemných podkladů, žalobce k ústnímu jednání nepřizvala. Žalobce resp. jeho zákonný zástupce opakovaně žádal, aby mohl být jednání přítomen, a to i přes značné komplikace, které by to pro žalobce vzhledem k jeho závažnému zdravotnímu stavu představovalo. Přitom dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-44: *„přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí by v řízení o příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, mělo být pravidlem. Takové pravidlo však nemůže platit bezvýjimečně a vždy musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu.“* Z tohoto rozsudku dále vyplývá, že v dané souvislosti je nutné zabývat se otázkou, zda by přímé vyšetření posuzované osoby mohlo ve věci přinést něco nového a zda by to mohlo nějak změnit zjištěný skutkový stav. Posudková komise na opakovanou žádost žalobce nijak nereagovala, žalobce ani jeho zákonného zástupce nepřizvala a rozhodla pouze na základě písemné podkladové dokumentace, kdy např. závěry ze sociálního šetření již byly částečně neaktuální. Jak již bylo výše konstatováno, práce s podklady byla provedena zcela nedostatečně a totéž se týká vedených úvah. Skutečnost, že žalobce nebyl komisí vyšetřen, ani nebyl přizván jeho zákonný zástupce, tak k přesvědčivosti posudku nepřispívá. V rozsudku ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014-25, pak Nejvyšší správní soud uvedl, že *„k stěžovatelově námitce, že pro hodnocení jeho závislosti nestačí vycházet jen z písemných podkladů, Nejvyšší správní soud poznamenává, že je vždy na zvážení konkrétních okolností případu, zda může být objektivizace zjištění zdravotního stavu posuzovaného provedena i bez toho, aniž by posuzovaný byl osobně přešetřen v komisi. V posuzované věci přitom jednotlivé indicie nasvědčují tomu, že k osobnímu vyšetření dojít mělo. Zvláštní význam má totiž takové vyšetření v případech, kdy existují rozpory mezi posudkovým hodnocením a podkladovými materiály. Právě osobní vyšetření posuzovaného slouží k tomu, aby si komise vytvořila opravdu ucelený obrázek o jeho zdravotním stavu a zodpovědně zdůvodnila, z jakých okolností rozpory pramení, a proč se přiklonila k závěru, který zcela nekoresponduje s nálezy ošetřujících lékařů či sociálního šetření.“*
55. Žalobce dále namítal porušení zásady rychlosti řízení, neboť žalovaný vydal napadené rozhodnutí až rok po podání odvolání. Zákon upravuje lhůty k vydání rozhodnutí odvolacím správním orgánem (§ 90 odst. 6 ve spojení s § 70 správního řádu), které žalovaný v posuzované věci překročil. Jedná se však o lhůty pořádkové stanovené v zájmu efektivy řízení. Jejich nedodržení samo o sobě nemůže být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

dne 9. 10. 2019, č. j. 7 As 295/2018-37). Žalobce měl možnost se domáhat ochranou před nečinností podle § 80 správního řádu. Soud nicméně dospěl k nezbytnosti zrušení napadeného rozhodnutí na základě ostatních žalobních námitek.

56. Na základě shora uvedeného soud považuje posudky PK MPSV za nepřezkoumatelné, zároveň shledal, že skutkový stav, který byl podkladem posudků, vyžaduje zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.) S ohledem na to je těmito vadami stíženo i napadené rozhodnutí, které z posudků PK MPSV vycházelo.
57. V rozsudku ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že: „...posudek uvedené posudkové komise a posudek lékaře úřadu práce správní orgán hodnotí jako každý jiný důkaz. S ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku posudkových komisí MPSV správní orgán dospěje jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek na péči. Posudek musí obsahovat náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán. Z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. K tomu je dále třeba uvést, že hodnocení správních orgánů nepodléhá odborné lékařské závěry posudků, neboť k tomu správní orgány nemají odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení podmínek nároku příspěvku na péči závisí. Toto omezení ovšem nezabavuje správní orgány povinnosti hodnotit ve správním řízení provedené důkazy, a tudíž i správnost posudků z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti.“ (podtržení doplněno – pozn. soudu)
58. Soud k důkazu neprováděl navrhovaný výsledek pracovnice rané péče J. K., který žalobce navrhl za účelem objasnění průběhu sociálního šetření dne 3. 7. 2023, neboť by to bylo nadbytečné. Výsledek měl sloužit k prokázání, že žalobce během sociálního šetření spal a nelze tak vycházet ze závěrů týkajících se zvládání potřeby osobní aktivity žalobcem. V záznamu ze sociálního šetření však není žádná zmínka o tom, že žalobce není apatický a zvládá základní životní potřebu osobní aktivity, právě naopak, v záznamu sociální pracovnice uvedla, že žalobce neprojevuje zájem o okolní svět, není schopen vykonávat žádné aktivity, pouze leží. Není pak zřejmé, z čeho posudková komise své závěry čerpala, ale nejednalo se o záznam ze sociálního šetření (se kterým jsou naopak její zjištění v rozporu). Zjištění ohledně průběhu sociálního šetření by tak byla nadbytečná. Soud k důkazu neprováděl ani emailovou korespondenci otce žalobce s žalovaným od 4. 6. 2024 do 19. 9. 2024, neboť tvrzení žalobce ohledně nepřizvání k osobní účasti na jednání posudkové komise považoval za nesporná, emailová korespondence je rovněž zčásti součástí správního spisu. Další navrhované důkazy soud neprováděl, neboť jsou součástí správního spisu.
59. S ohledem na shora uvedené soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. zrušil. V souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. soud zároveň vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
60. V dalším řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), si žalovaný od posudkové komise MPSV vyžádá doplnění posudku stupně závislosti žalobce. V tomto doplnění komise v souladu se shora uvedeným řádně uvede, z jakých konkrétních podkladů vycházela, co bylo jejich

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

obsahem, jaká zjištění učinila ohledně zvládání základních životních potřeb žalobcem (zejm. ohledně namítaných potřeb orientace, oblékání a obouvání, tělesná hygiena a osobní aktivity), a jak tato zjištění vyhodnotila, u jednotlivých základních životních potřeb uvede příslušné věkové standardy a jejich zdroj, vyjádří se k naplnění kritérií uvedených v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky popř. odůvodní odchylky s ohledem na věk, vyjádří se k tomu, jaká pomoc je standardně poskytována zdravému dítěti a zda je péče poskytovaná žalobci mimořádná ve smyslu § 10 zákona o sociálních službách, vypořádá se se všemi potížemi a námitkami vznesenými žalobcem i se zjištěními vyplývajícími z konkrétních podkladů včetně zjišťovacího dotazníku sociálního šetření, vysvětlí a věcně zdůvodní, pokud se v hodnocení zvládání některé základní životní potřeby odchýlí od předchozích posudků. V návaznosti na doplnění posudku PK MPSV a sdělení stanoviska žalobce k tomuto doplnění žalovaný vyhodnotí, zda doplněný posudek v souladu se shora uvedenou judikaturou splňuje požadavky na úplnost, přesvědčivost a zda se náležitě vypořádává se všemi relevantními skutečnostmi a námitkami žalobce, žalovaný následně ve věci znovu rozhodne.

61. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby po 1 000 Kč, tedy celkem 2 000 Kč (§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024, tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu) a náhradu hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 2 600 Kč a DPH ve výši 21 % 546 Kč, tedy celkem 3 146 Kč.
62. Soud shledal závažné důvody k přednostnímu projednání dané věci ve smyslu § 56 odst. 1 s.ř.s., a to s ohledem na závažný zdravotní stav žalobce, náročnost péče a skutečnost, že předmětem řízení je dávka týkající se zajištění základních existenčních potřeb žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Praha 31. března 2025

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.